

**Угода
між Урядом України та Урядом Республіки Індонезія
про сприяння та захист інвестицій**

(Угоду ратифіковано Законом N 194/97-ВР від 11.04.97)

Уряд Республіки Індонезія та Уряд України (надалі "Договірні Сторони"),

бажаючи посилити економічне співробітництво для взаємної вигоди обох Держав та їх народів,

маючи намір створити сприятливі умови для інвестицій резидентів однієї Договірної Сторони на основі суверенної рівності та взаємної вигоди; та

визнаючи, що сприяння та взаємний захист інвестицій, згідно цієї Угоди, стимулюватиме ділову ініціативу в обох країнах, домовились про наступне:

Стаття I

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиції" охоплюватиме будь-який вид активів, інвестованих у зв'язку з економічною діяльністю резидентів однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони відповідно до законів та правил останньої, та включатиме, зокрема, але не виключно:

(а) рухоме та нерухоме майно, як і будь-які інші права, такі як заставні, права утримання, забезпечення по позиці та подібні права;

(б) акції, цінні папери та боргові зобов'язання компаній або будь-яку іншу форму участі в компанії чи спільному підприємстві на території іншої Договірної Сторони;

(в) вимоги стосовно грошей або будь-якого виконання зобов'язань, що має економічну цінність;

(г) права інтелектуальної власності, технічні процеси, ноу-хау, гудвіл;

(д) концесії надані згідно з законом або за контрактом пов'язаним з інвестицією, включаючи концесії на розвідування та видобування природних ресурсів.

2. Термін "резидент" для обох Договірних Сторін буде означати:

(а) фізичну особу, що має громадянство будь-якої з Договірних Сторін;

(б) юридичну особу, що визнана такою законами будь-якої Договірної Сторони.

3. Термін "без затримки" означатиме, що трансферт здійснюється в терміни, які прийняті в міжнародній фінансовій практиці.

4. Термін "територія":

(а) Відносно Республіки Індонезія:

Територія Республіки Індонезія означатиме територію, яка визначена її законами.

(б) Відносно України:

Територія України означатиме територію, яка визначена її законами.

Стаття II

Сприяння та захист інвестицій

1. Кожна Договірна Сторона створюватиме сприятливі умови для інвесторів іншої Договірної Сторони для здійснення інвестицій на своїй території та допускатиме такі інвестиції відповідно до її законів та правил.

2. Інвестиції резидентів будь-якої з Договірних Сторін користуватимуться справедливим і рівним ставленням та отримуватимуть повний захист і безпеку на території іншої Договірної Сторони.

Стаття III

Режим найбільшого сприяння

1. Кожна Договірна Сторона забезпечуватиме справедливий та рівний режим інвестиціям резидентів іншої Договірної Сторони, а не буде погіршувати з необґрунтованих чи дискримінаційних причин операції, управління, підтримку, використання, володіння або розпорядження по відношенню до інвестицій цих резидентів. Кожна Договірна Сторона повинна сприяти таким інвестиціям та забезпечити адекватний фізичний захист та безпеку.

2. Більш детально, кожна Договірна Сторона надасть інвесторам іншої Договірної Сторони режим, який в ніякому разі не буде менш сприятливим, ніж той, який вона надає резидентам третьої Держави.

3. Якщо Договірна Сторона надає особливі привілеї резидентам третьої Держави в угодах про митні, економічні чи монетарні союзи або подібні організації, чи на базі взаємних угод, що ведуть до створення таких організацій, то це не означає, що такі привілеї будуть надаватись іншій Договірній Стороні.

Стаття IV

Експропріація

1. Кожна Договірна Сторона не буде приймати будь-яких заходів щодо експропріації, націоналізації або інших заходів, що мають ефект еквівалентний націоналізації або експропріації проти інвестицій резидентів іншої Договірної Сторони за винятком таких умов:

(а) Заходи, прийняті для законних чи суспільних цілей та при умові законних дій.

(б) Заходи, що не носять дискримінаційного характеру.

(в) Заходи повинні супроводжуватись умовами негайних платежів, адекватною та ефективною компенсацією. Така компенсація повинна дорівнювати ринковій вартості, робитися без затримки, ще до того, як захід відчуження стане загальновідомим. Ринкова вартість повинна визначатись згідно міжнародної практики та методології, або якщо така ринкова вартість не може бути визначена, то це буде така сума, про яку зможуть домовитись Договірні Сторони, і ця сума повинна вільно переказуватись у конвертованій валюті іншій Договірній Стороні. Компенсація повинна

включати відсотки за комерційною виваженою ставкою з дати експропріації до дати виплати.

Стаття V

Компенсація за втрати

1. Якщо резиденти однієї Договірної Сторони, які здійснили інвестиції на території іншої Договірної Сторони зазнають втрати через війну, збройний конфлікт, національний надзвичайний стан, переворот, повстання, заколот або інші подібні події на території іншої Договірної Сторони, їм надаватимуться останньою Договірною Стороною реституції, відшкодування, компенсації або інші рішення.

2. Рішення повинно бути не менш сприятливе, ніж те, яке остання Договірна Сторона встановила по відношенню до третьої Держави чи своїх громадян.

Стаття VI

Перекази

1. Договірні Сторони гарантуватимуть своїми законами та правилами, які стосуються інвестицій іншої Договірної сторони відправку без затримки таких переказів:

- (а) прибутки, відсотки, дивіденди та інший поточний прибуток;
- (б) фонди необхідні для:
 - (i) придбання сировини чи допоміжних матеріалів;
 - (ii) переміщення капіталу з метою захисту інвестиції;
- (в) допоміжні фонди, необхідні для розвитку інвестицій;
- (г) фонди на виплату по позиці;
- (д) роялі або плату за послуги;
- (е) заробітки фізичних осіб;
- (ж) надходження від продажу або ліквідації інвестиції;
- (з) компенсація втрат;
- (і) компенсація експропріації.

2. Для цілей цієї Угоди обмінними курсами будуть офіційні курси, дійсні для поточних угод на дату переказу, у валюті, яка повинна переказуватись.

Стаття VII

Суброгація

1. Якщо інвестиції резидента однієї Договірної Сторони застраховані проти комерційних ризиків згідно діючому законодавству, будь-яка передача прав страхувальника чи перестраховальника по відношенню до прав згаданого резидента, згідно з умовами такої страховки, повинна бути визнана іншою Договірною Стороною, при умові, що страхувальник чи перестраховальник не буде мати прав інших за ті, якими його вповноважив резидент.

Стаття VIII

Спори між Договірною Стороною та резидентом іншої Договірної Сторони

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною у зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між Сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони та іншою Договірною Стороною не може бути таким чином вирішений в період шість місяців, інвестор отримає право передати цю справу до розгляду в судовому порядку за рахунок зацікавленої Сторони або до міжнародного Арбітражу або суду.

3. Кожна з Договірних Сторін вирішуватиме виникаючі спірні питання між Договірною Стороною і резидентом другої Договірної Сторони стосовно інвестицій цього резидента у Міжнародному Центрі для Вирішення Інвестиційних Спорів (ІКСІД) в судовому чи арбітражному порядку згідно умов Конвенції про Вирішення Інвестиційних Спорів між Державами та Громадянами інших Держав, що відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року.

Стаття ІХ

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди вирішуватимуться, наскільки це можливо, по дипломатичних каналах.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений, його на прохання будь-якої Договірної Сторони буде передано до Арбітражного Суду відповідно до положень цієї Статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного індивідуального випадку наступним чином: протягом трьох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, якого після схвалення Договірними Сторонами, буде призначено Головою Суду. Голову Суду буде призначено протягом двох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї Статті, необхідні призначення не будуть зроблені, буде запрошено Президента Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконувати вказану функцію, буде запрошено Віце-Президента, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати зазначену функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд досягатиме своїх рішень більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду та свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови та витрати, що залишаються, нестимуть в рівних частинах обидві Договірні Сторони. Арбітражний Суд визначатиме свою власну процедуру, але Арбітражний Суд може присудити, що більшу частину витрат повинна взяти на себе одна з Договірних Сторін.

Стаття X

Застосування цієї Угоди

Умови цієї Угоди застосовуватимуться до інвестицій резидентів України на території Республіки Індонезії, що були заздалегідь дозволені згідно Закону 1 від 1967 року щодо залучення Іноземних Інвестицій чи іншого закону, що доповнює або заміняє його, та до Інвестицій резидентів Республіки Індонезія на території України, що були заздалегідь дозволені згідно (Закону України "Про режим іноземного інвестування" (93/96-ВР) чи іншого закону, що доповнює або заміняє його.

Стаття XI

Застосування інших правил та спеціальних зобов'язань

Якщо умови закону обох Договірних Сторін чи зобов'язання по міжнародним угодам в даний час чи встановлені після цього між Договірними Сторонами в доповнення до цієї Угоди містять правило, загальне чи специфічне, зареєстровані інвестиції резидентів кожної з Договірних Сторін будуть користуватися перевагами тих правил, які є більш сприятливими, по відношенню до цієї Угоди.

Стаття XII

Консультації та доповнення

1. Кожна Договірна Сторона може заявити про необхідність консультації щодо питань стосовно цієї Угоди. Інша Сторона повинна розглянути пропозицію та прикласти адекватні зусилля для проведення такої консультації.

2. Ця Угода може бути доповнена у будь-який час, якщо виникне необхідність, за взаємною згодою.

Стаття XIII

Набуття чинності, тривалість та припинення дії

1. Ця Угода набуває чинності через три місяці з дати останнього повідомлення кожною з Договірних Сторін про закінчення внутрішніх процедур ратифікації. Вона залишатиметься чинною на період десять років та продовжуватиме залишатися чинною ще десять років і так далі, поки не буде відізнана письмово обома Договірними Сторонами за один рік до закінчення її дії.

2. Відносно інвестицій, здійснених до припинення дії цієї Угоди, статті I - IX залишаються чинними ще на період в десять років з дати припинення дії цієї Угоди.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, до того ж належним чином уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках в м.Джакарті 11 квітня 1996 р., українською, індонезійською та англійською мовами.

Всі тексти є рівно автентичними. В разі виникнення розбіжностей у тлумаченні, переважатиме англійський текст.

